

R o z h o d n u t i e

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Ivana Kochanského a Mgr. Radoslava Valápka, v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi Okresného súdu X JUDr. L. K., o odvolaní sudcu podanému proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 25.10.2019, sp. zn. 5Ds/2/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 27. novembra 2019 takto,

r o z h o d o l :

Podľa § 131 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, **odvolanie JUDr. L. K.**, narodeného xxx, bytom xxx, **sudcu Okresného súdu X**, podané proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu 5Ds/2/2019, zo dňa 25.10.2019,

z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát podľa § 22 odsek 1, odsek 2 písmeno b zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o sudcoch a prísediacich) na základe návrhu predsedníčky Súdnej rady Slovenskej republiky, dočasne pozastavil výkon funkcie JUDr. L. K., sudcovi Okresného súdu X a to až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania, vedeného pod sp. zn. 5Ds/2/2019, pretože sa proti nemu vedie disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie sudca JUDr. L. K. prostredníctvom svojho obhajcu, advokáta JUDr. Vladimíra Varinského. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť, že výkon jeho funkcie sa dočasne nepozastavuje. Alternatívne navrhol po zrušení napadnutého rozhodnutia vec vrátiť Disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch uvádzal, že nie sú mu známe také skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že konal v rozpore s právom, či zo zásadami sudcovskej etiky. Nedisponuje oficiálnou ani neoficiálnou dokumentáciou orgánov činných v trestnom konaní, ktoré zaistili jeho výpočtovú techniku. Nemá vedomosť, z akého dôvodu sa v jeho kancelárii vykonávala prehliadka. Nemá vedomosť, pre aký skutok je vedené trestné stíhanie a v akom konaní má on vystupovať. Obsah komunikácie v aplikácii Threema mu nikto nikdy nepredložil, nedisponuje ňou a táto skutočnosť mu bráni zaujať k jej obsahu vecný postoj. Ak sa nevyjadril pred orgánmi sudcovskej samosprávy, argumentoval, že tieto samé nevedeli zdefinovať, či relevantným dokladom podložiť podozrenia vyslovené proti nemu. Tieto skutočnosti mu znemožnili k podozreniam sa vyjadriť.

Disciplinárne konanie nesie podľa sudcu znaky nezákonnosti a šikanózneho výkonu právomoci predsedníčky Súdnej rady SR, ktoré zásadným spôsobom zasahuje do jeho základných práv na spravodlivý proces. Nikdy sa nedopustil akéhokoľvek konania, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť dôveru v nezávislé a nestranné súdnictvo. Naopak, často prejavoval principiálny postoj, hoci boli voči nemu viaceré konania, napríklad pokus o jeho fyzickú likvidáciu zo dňa 27.11.2018.

Skutočnosti a informácie, ktoré mali spochybníť jeho integritu sudcu neposkytol verejnosti, pretože mu takúto povinnosť neukladá jediný všeobecne záväzný právny predpis, vrátane Zásad sudcovskej etiky.

V súčasnom období je účastník troch občiansko-právnych súdnych konaní v ktorých vystupuje na strane žalobcu, proti žalovaným spoločnostiam NEWS & MEDIA holding, a.s. ako vydávateľa týždenníka „Plus sedem dní“ a Petit Press, a.s. ako vydávateľa denníka „Sme“, v ktorých sa domáha právnej ochrany z dôvodu hrubých zásahov do jeho osobnostných práv. Zo skúsenosti vie, že ak aj konkrétnemu médiu poskytne dlhší rozhovor, jeho stanovisko je publikované v rozsahu jednej vety necitlivo vytrhnuté z kontextu rozhovoru.

Dňa 22.10.2019 redaktor s kameramanom televízie „Markíza“ hrubo narušili dôstojný priebeh sudcom vedeného pojednávania, keď mimoriadne neslušne a agresívne sa dožadovali jeho stanoviska k zverejneným informáciám.

Nie je možné od neho spravodlivo žiadať vyjadrovať sa verejne, pokiaľ má závažné pochybnosti o objektivite konkrétnych médií. Ak napokon aj poskytol rozhovor, opätovne bol zverejnený v značne skrátanom a pozmenenom znení.

K tvrdeniam uvádzaným v napadnutom rozhodnutí, že neposkytol vysvetlenie k informáciám spochybňujúcim jeho integritu uviedol, že so zástupkyňou kancelárie Súdnej rady SR intenzívne telefonicky komunikoval, avšak keď sa dozvedel z médií, že zasadnutie komisie bude neverejné, teda v rozpore s ust. § 7 zákona č. 185/2002 o súdnej rade SR, rozhodol sa využiť svoje právo a zasadnutia komisie sa nezúčastniť. Svoje rozhodnutie riadne a včas s ospravedlnením doručil Súdnej rade SR.

Dňa 14.10.2019 doručil s písomnej forme svoje stanovisko ku skutočnostiam, ktoré sa stali obsahom návrhu na začatie disciplinárneho konania voči nemu. Požiadavky Súdnej rady SR, respektíve ňou zriadenej komisie neodignoroval.

Zasadnutia sudcovskej rady na Okresnom súde X sa nezúčastnil z dôvodu, že sa o ňom dozvedel až nasledujúci deň. Dňa 22.10.2019 si plnil svoje pracovné povinnosti a na deň 23.10.2019 požiadal o dovolenku. Pozvaný na zasadnutie sudcovskej rady konajúce dňa 23.10.2019 bol iba v elektronickej podobe, nebol mu poslaný mail na jeho súkromnú adresu a ani nebol kontaktovaný telefonicky.

Skutok uvádzaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je možné podriadiť pod žiadnu zo skutkových podstát disciplinárnych previnení. Na jednej strane je mu vytýkané, že sa nevyjadril ku skutočnostiam a informáciám spochybňujúcim integritu jeho ako sudcu a na druhej strane sa spochybňuje jeho právo odoprieť vo veci vypovedať. Z toho dôvodu považuje disciplinárne konanie vedené proti nemu ako neprípustné a nezákonné. Pretože je faktickou sankciou za to, že využil jemu dané právo. Navyše, aj účasť prizvaného sudcu na zasadnutí komisie Súdnej rady SR bola dobrovoľnou.

K naplneniu znakov závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 odsek 2 písmeno i/ zákona o sudcoch a prísediach uviedol, že tohto by sa

mohol dopustiť iba po potvrdení podozrenia, že konal v rozpore so zákonom alebo etickými princípmi. Vlastným konaním však nemohol naplniť skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu v zmysle § 116 odsek 3 písmeno d/ zákona o sudcoch a prísediacich.

Záverom dodal, že vysvetlenie k sporným podozreniam komisii Súdnej rady SR a sudcovskej rade Okresného súdu X nepodal z objektívnych príčin. K sudcovskému stavu nezostal nevhodne pasívny, zároveň tohto konania sa nedopúšťal opakovane, ako je to uvádzané v návrhu na začatie disciplinárneho konania a na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu.

Navrhovateľka – predsedníčka Súdnej rady SR sa k podanému odvolaniu, do momentu konania neverejného zasadnutia, žiadnym spôsobom nevyjadrila.

Odvolací disciplinárny senát na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – sudcom JUDr. L. K. preskúmal napadnuté rozhodnutie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu v lehote 10 dní odo dňa doručenia odvolania (§ 22 odsek 3 zákona o sudcoch a prísediacich) i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie sudcu je potrebné zamietnuť.

Predsedníčka Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej iba navrhovateľka) podala dňa 24.10.2019 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu X JUDr. L. K. (ďalej iba sudca) pre spáchanie závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu v zmysle § 116 odsek 3 písmeno d/ zákona o sudcoch a prísediacich s poukazom na ust. § 116 odsek 2 písmeno i/ zákona o sudcoch a prísediacich, pre skutok v ňom uvedenom.

Zároveň v druhej časti podala návrh na dočasné pozastavenie výkonu sudcu v zmysle § 22 odsek 2 písmeno d/ zákona o sudcoch a prísediacich.

K podanému návrhu pripojila navrhovateľka dôkazy, ktoré mali podporiť rozhodnutie v merite veci.

Na podklade daných dôkazov a po uskutočnenom neverejnom zasadnutí Disciplinárny senát I. stupňa učinil vyššie uvádzané rozhodnutie, ktoré podľa Odvolacieho disciplinárneho senátu spĺňa zákonné limity ust. § 22 odsek 1 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého „Sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, proti ktorému sa vedie disciplinárne za čin, ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu, alebo ktorý podľa uznesenia súdnej

rady nespĺňa predpoklady sudcovskej spĺsobnosti, možno dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu, aŹ do pravoplatného skončenia trestného stíhania, disciplinárneho konania, do rozhodnutia prezidenta o odvolaní z funkcie sudcu, alebo do pravoplatnosti uznesenia sudnej rady, ktorým rozhodla, Źe sudca nespĺňa predpoklady sudcovskej spĺsobnosti“.

Institt dočasného pozastavenia výkonu funkcie plní, ako to vyplýva uŹ z názvu, dočasn stav na podklade ktorého je potrebn v dôsledku zvaŹných zisten o ktor sa opiera vznesen obvinenie za umyseln trestn čin, návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého dôsledkom mŹe byť odvolanie z funkcie sudcu, alebo rozhodnutie, Źe sudca nespĺňa predpoklady sudcovskej spĺsobnosti.

K argumentácii sudcu uvedenej v odvolaní je potrebn zdôrazniť, Źe sudca je ustavnm činiteľom, ktorého základnou povinnosťou v zmysle § 30 odsek 1 zákona o sudcoch a prsediciach, „V občianskom Źivote, pri výkone funkcie sudcu, aj po skončení výkonu funkcie sudcu zdrŹať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vŹnosť a dôstojnosť sudcu, alebo ohroŹiť dôveru v nezávisl, nestrann a spravodliv rozhodovanie súdov“.

Podľa § 2 písmena a/, b/, d/, e/, g/ zákona o sudcoch a prsediciach je sudca v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu funkcie povinn najmä

- *presadzovať a obhajovať nezávislosť sdництва a jeho dobr povosť,*
- *odmietnuť akkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo Źiadost, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti sdництва,*
- *vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, socilnch, rasových, etnických, sexulnch alebo nboŹenskch predsudkov,*
- *dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybnovan,*
- *dodrŹiavať Zásady sudcovskej etiky.*

Podľa § 30 odsek 3 zákona o sudcoch a prsediciach „*Sudca nesmie od straně, alebo od účastníkov konania, alebo od ich prvnch zástupcov, okrem prípadov ustanovených v zákonoch o konaní pred súdmi, jednostranne prijímať, alebo poskytovať im informácie, alebo rokovať s nimi o skutkovej podstate prejednávanej veci, alebo o procesných otázkach, ktor na Źu mŹu mať vplyv“.*

Podľa § 30 odsek 10, veta I. zákona o sudcoch a prísediacich „*Sudca je povinný zachovávať mlčanlivosť, a to aj po zániku funkcie sudcu, o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie, ak nebol tejto povinnosti zbavený podľa tohto zákona, alebo osobou, v ktorej záujme túto povinnosť zachováva*“;

Z týchto elementárnych povinností je možné vyvodiť, že sudca je povinný za každých okolností správať sa vo svojom služobnom i civilnom živote nespochybňujúc výkon funkcie sudcu.

Ústavné limity, týkajúce sa zákazu sebaobviňovania vyjadrené v článku 47 odsek 1 Ústavy SR, pretavené v práve obvineného podľa § 34 odsek 1, veta prvá Trestného poriadku, ako nimi operuje odvolateľ, preto nemožno v tomto prípade disciplinárne stíhaného sudcu, aplikovať postupom podľa § 150 odsek 2 zákona o sudcoch a prísediacich.

Popri iných ústavných činiteľoch, ktorí sú viazaní k plneniu všeobecných povinností vyplývajúcich z ich funkcie (napr. generálny prokurátor, člen vlády a pod.) je na sudcu kladená oveľa vyššia miera nároku pri výkone jeho funkcie a kvality osobného života, ktorá vyplýva zo skutočnosti, že sudca je sám hlavným garantom dodržiavania Zásad sudcovskej etiky (článok 4 odsek 1 Zásad sudcovskej etiky), ale i z dôvodu, že sudca ako jediný ústavný činiteľ je menovaný do funkcie bez časového obmedzenia (článok 145 odsek 1 Ústavy SR).

Povinnosťou sudcu, ako to definuje článok II. odsek 3 Zásad sudcovskej etiky sú najmä

a/ povinnosti pri výkone funkcie,

b/ povinnosti voči profesii a za

c/ povinnosti v občianskom živote (súkromný život sudcu, mimopracovné aktivity sudcu a verejný život sudcu).

Podľa článku III. odseku 1 Zásad sudcovskej etiky,

sudca rešpektuje a presadzuje nezávislosť, bezúhonnosť, morálnu integritu a nestrannosť súdnictva a vyhýba sa nevhodnému správaniu, či vystupovaniu, vrátane takého, ktorý objektívne vzbudzuje dojem nevhodnosti.

Podľa článku III. odseku 2 Zásad sudcovskej etiky, *sudca nezneužíva sudcovskú funkciu na presadzovanie vlastných, osobných či ekonomických záujmov, alebo osobných či ekonomických záujmov iných osôb.*

Podľa článku III. odseku 4 Zásad sudcovskej etiky, *sudca vzbudzuje a chráni zdanie nestrannosti a to aj v konaniach, keď verejnosť prejavuje silné pozitívne alebo negatívne emócie voči účastníkom konania.*

Podľa článku III. odseku 5 Zásad sudcovskej etiky, *sudca netoleruje, ani nepodlieha nijakým vonkajším ani vnútorným tlakom, či obavám z kritiky, hrozbám priamym ani nepriamym snahám ovplyvňovať jeho prácu bez ohľadu na ich zdroj, motívy, či príčiny.*

Sudca sám nemôže niesť ťarchu negatívneho vnímania justície v spoločnosti alebo nízkej dôveryhodnosti súdov, ale ako to vyplýva zo zákonných povinností i zásad sudcovskej etiky, je povinný bezvadným morálnym životom a odbornosťou presvedčať účastníkov konania, spoločnosť no i ostatných sudcov o svojej vysokej miere svojich morálnych kvalít, nezávislosti a nestrannosti pri výkone sudcovskej funkcie.

V súvislosti s konštatovaním, že sudca musí byť schopný v ktoromkoľvek čase obhájiť výkon svojej práce a svoju morálnosť i odbornosť sa žiada uviesť, že po tak masívnej publikácii obviňujúcej sudcu z porušovania základných povinností i etických pravidiel, ako v prípade sudcu JUDr. L. K., mal on sám požiadať o zvolanie sudcovskej rady Okresného súdu X a vypočutie vlastného stanoviska k obvineniu vyslovenému prostredníctvom médií voči nemu i k zásahu polície pri získavaní údajov z jeho počítača či telefónu.

Do pôsobnosti orgánu sudcovskej samosprávy totiž prislúcha nielen ochrana záujmov a postavenia sudcu (jeho autorita a rešpekt a vnímanie výkonu jeho funkcie vo verejnosti), ale i skúmanie podmienok disciplinárnej zodpovednosti sudcu s poukazom na oprávnenie sudcovskej rady v zmysle § 120 odsek 2 písmeno f/ zákona o sudcoch a prísediach.

Rovnakým spôsobom mal sudca postupovať v súvislosti s oznámením zasadnutia komisie Súdnej rady SR, ako najvyššieho predstaviteľa súdnej moci v Slovenskej republike.

Nerešpektovaním týchto významných autorít - sudcovskej samosprávy a súdnej moci sudca sám deklasoval schopnosť obhájiť svoju morálnu integritu a nezneužívanie sudcovskej funkcie na presadzovanie vlastných, osobných či ekonomických záujmov, alebo osobných či ekonomických záujmov iných osôb.

Z týchto dôvodov bolo odvolanie sudcu JUDr. L. K. zamietnuté, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. novembra 2019

JUDr. Stanislav L I B A N T
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová